

Fabián Estapé

Estapé respon

L'espectacle galdós de la militarització

—**Professor Estapé, menjarem l'escudella de Nadal en estat d'alarma!**

—Jo crec que d'aquest espectacle n'hi ha per estona, fins més enllà del dia que ja no estiguem en estat d'alarma. I, a més, Rajoy ja no sap si votar-hi a favor o en contra. Zapatero, que se'n va anar a Brussel·les la setmana passada i deixava la qüestió a mans de Rubalcaba, va pensar que l'estat d'alarma era una bona solució per a ell, i ara ja no sap què fer-ne, dels militars.

—**En democràcia, l'estat espanyol no havia declarat mai l'estat d'alarma. Abans hi havia hagut situacions més complexes que poguessin justificar la mesura que ara ha imposat Zapatero sense cap consens polític?**

—No en recordo cap. Però de totes les mesures que es poden aplicar, aquesta és del tot excepcional. No la comparteixo en absolut.

—**Amb la llei civil no n'hi hauria d'haver prou, per a posar a ratlla els treballadors d'una empresa pública?**

—Potser és excessiu, oi? A mi, veure els militars comandant avions civils, no m'inspira gaire confiança. Espero no haver de volar, aquests dies. Tot i que ningú no sap on comença i on acaba la gestió d'una empresa pública com AENA i on acaben els privilegis d'aquesta gent.

—**El ministre espanyol de Foment, José Blanco, gestiona correctament la crisi dels controladors aeris?**

—Marca el pas als militars i a tota la gent que depèn d'ell. Ara, gestionar bé no és el seu fort.

—**Malgrat les crítiques, la militarització de l'espai aeri pot fer recuperar posicions al PSOE a ulls dels ciutadans, que, de fet, volen que no els esguerrin les vacances?**

—Jo crec que no el beneficiarà gens. Tot plegat és massa galdós, i el ciutadà no és pas imbècil. No considerarà una heroïtat de Zapatero que funcionin els avions, sinó una obligació del govern espanyol, que és l'amo d'AENA.

—**Fa uns quants dies, el conseller d'Educació, Ernest Maragall, responia a Carme Chacón que no devia pas ser per la llengua, que el PSOE anava disset punts per sota del PP. Era una resposta a la ministra, que assegurava que la patacada del PSC es devia als seus debats amb ERC sobre la llengua. A què l'atribuïu, la distància tan gran a les enquestes entre PP i PSOE?**

—La culpa no sembla tenir-la el debat identitari a què es refereix la ministra de Defensa. El PSOE va tan malament com el PSC, de manera que no és culpa de cap dels dos separatament, sinó de tots dos ben junts.

—**I a Catalunya, sabeu de cap nom que pogués substituir José Montilla al capdavant del PSC com a candidat?**

—Em semblaria molt greu si deixessin de banda l'economista Antoni Castells. Ara bé, em temo que la denominada ànima catalanista del PSC no té gaires números de la rifa. Jo diria que el relleu de Montilla se'l triarà Montilla mateix.

—**I el PSC pot continuar vinculat orgànicament amb el PSOE tota la vida?**

—Tot dependrà del nou líder del PSC i de quins resultats obtingui el PSOE a les eleccions generals. Però, sigui com sigui, el PSC pateix un dèficit clar, i és que no té cap David Madí a les seves files que li pugui fer una bona campanya. Ara que Madí plega de CiU, potser li podrien demanar una col·laboració al PSC.

Gemma Aguilera

Mercat i política

Muriel Casals

Pagar la universitat

Els universitaris britànics estan enfadats amb el seu govern per les retallades aprovades que afecten la quantitat de diners públics que rebran les universitats com a subvenció per les seves activitats i que poden fer perillar el funcionament d'aquells departaments que es consideren poc rendibles.

No té sentit de discutir si per a una societat són més importants els estudis d'humanitats o els de ciències. Només cal imaginar la pobresa d'un país en què la formació superior deixés de banda una part del saber.

Hi ha un altre aspecte dels esdeveniments britànics que sí que val la pena de discutir, i és la decisió d'apujar substancialment les matrícules corresponents a l'educació superior. La qüestió és si la formació universitària, no obligatòria, ha de continuar essent tan fortament subvencionada com ho és actualment a la majoria de països europeus.

Preguntem-nos si la solució proposada pel govern britànic que fa responsables del pagament d'una part substancial del cost dels estudis les persones que en reben el benefici és lògica, justa i adequada.

Per a no limitar l'accés dels bons alumnes, la idea consisteix a no desemborsar els diners mentre duren els estudis, sinó que s'anota un deute que es començarà a pagar només quan la persona que ha obtingut el títol treballi en un lloc ben remunerat.

La fórmula permet de retornar a la societat, que ha pagat els estudis, una part dels ingressos addicionals que la persona obtindrà precisament perquè és titular d'un diploma d'educació superior.

El sistema permetria d'alleugerir les aules universitàries d'aquells que només hi són perquè costa molt poc.

UAB